

N:o 1-3 1923

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER*
 Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM*
 Blekingegatan 13. Tel. Söder 96 53

15:de årgången

TRANEBERG

Äntligen kommer den tid, då vi kunna gå ut till vår kära idrottsplats i samlad trupp.

Från att förut ha kunnat ge plats bara åt våra fotbollspelare kan den i år ta emot oss allesammans och därmed bli djurgårdarens undan-gömda, trevna vrå, där han i all-sköns ro kan ordna hur han vill med sina idrottsliga intressen.

Redan förra året blev Traneberg en vallfartsort för fler medlemmar än på många år förut. Och alla, som hade någorlunda sinne för frisk luft och vacker natur, skyndade sedan dit ut så ofta som möjligt. Traneberg slog äntligen igenom i föreningen och torde i år få uppleva en verklig storhetstid.

Men så är vår idrottsplats också utomordentligt vacker. Just detta

tror jag icke medlemmarna i allmänhet ha fått upp ögonen för, märkvärdigt nog; den utsökta be-lägenheten högt över staden och den bevarade naturen gör den emel-lertid till en oas i denna stenstad.

Ut till Traneberg!

Drag bort från stenstaden så fort arbetet är över och middagen klar och res — eller gå! — ut till solen och frisk luft. Och deltag sedan i idrottsövningarna, i stället för att gå och hänga i den stendammiga, torra staden.

Ut till Traneberg!

Tag vara på soltiden! Har Du aldrig känt vilken skillnad det är på solen i staden och solen på lan-det? Har Du bland annat inte märkt hur solen i staden ibland plå-gar Dig i stället för behagar?

Det beror inte på solen, käre vän, det beror på den soluppvärmda, stendammfyllda, kvävande luften mellan husväggarna.

Ut till Traneberg!

Och känn på hur det kan vara med solen på landet. Du har dusch — eller bad — och frisk luft. Du kan betydligt bättra på Din fysik, Ditt humör och Ditt välbefinnande där ute, få frisk, härlig luft i lung-orna, och framför allt sol på Din vinterombonade kroppshydda, rik-tig sol, välgörande sol.

Släng bort för en sommar Din konditorisvagheter och bioflugor — och ut i friska luften med Dig, väd-ra ur Dig, bygg på Din livslängd och sköt Dig.

Ala.

BETALA SNARAST EDRA AVGIFTER TILL FÖRENINGEN!

MACS SPALT

Vid en återblick på föregående säasons arbete måste jag säga att det varit i hög grad tillfredsställande och jag får framföra mitt tack och mina gratulationer till alla, som del ha däri. När jag säger att det varit tillfredsställande tänker jag naturligtvis närmast på alla lagens slutliga placering.

A-lagets placering kunde ha varit bättre och mycket mera till vår belåtenhet. Vi få emellertid ej förlora blicken för det faktum att träningsmöjligheterna vid Traneberg etc. under hela säsongen 1921 voro minst sagt bedrövliga så att spelarna för sitt arbete under 1922 endast förtjänt det största beröm. Sådan träning som de hade under 1921 kunde ha fört vart som helst. Att de icke »övergävo skeppet i farans stund» ställer dem i en mycket fördelaktig dager och visar att de äro verkliga karlar som i icke ringa grad besitta den verkliga föreningsandan. Men vad beträffar de aktiva medlemmarna inom fotbollssektionen så fordrar den verkliga föreningsandan något mer än bara spelandet av matcher. Det fordras bland annat att de göra en ärlig och allvarlig ansträngning för att erhålla och behålla den allra bästa kondition, så att åskådarna vid bedömandet av en match kunna säga att Djurgården vann på grund av sin överlägsna förmåga OCH träning. Jag har vid somliga tillfällen sett Djurgårdens lag vinna matcher med en elva av vilken fem eller sex spelare icke tränat — åtminstone inte på Traneberg — veckan före

FOTBOLL- SEKTIONSSTYRELSE 1923

Ordf.: E. EKBERG, Skänegatan 18.
Tel. S. 323 89.

Sekr.: E. SUNDBERG, Döbelnsg. 1 C.
Tel. N. 147 19.

Övriga: G. JOHANSSON, A. HED-
LUND, V. N. PETSÉN.

SUPPL.: K. SCHLAFF, A. ÖIJER-
MARK.

matchen. Man kan påstå att det är tillräckligt att vinna en match men jag kan ej gå med på det emedan vi hava vunnit (och förlorat) sådana matcher med 1 till 2 mål, då *alla* spelare i stället för några få varit i verkligt god kondition. Vi skulle kunnat vinna dessa matcher med åtminstone ett halvt dussin mål. Vi få icke i så hög grad lämna resultatet åt slumpen, utan göra det till vår affär att ta' itu med vår träning på det helgjutna och entusiastiska sätt som karakteriserar våra ansträngningar i matcher.

Jag ser helt förhoppningsfullt på denna säsong, eftersom vi ha material till vårt förfogande, som kan giva oss fyra om inte fem 1:sta klass lag. Jag är säker på att detta kommer att sätta Djurgården på en ännu högre nivå än föregående säsong, förutsatt att pojarna få behålla sin nuvarande goda hälsa, vilket jag hoppas. För att åstadkomma denna önskvärda utveckling, fordras att en fast hand styr några få så att de icke skola glömma sina plikter mot kamraterna genom att

begå handlingar, som motarbete deras goda kondition.

Ett anslag med »förhållningsregler för spelare» skall uppsättas i alla omklädningsrum och om sedan desamma tagas allvarligt komma de att betydligt hjälpa oss i våra kommande ansträngningar på planen. Allmänna råd skola givas eder genom resp. kaptener och uttagningskommittéen. Antingen mina råd givas personligen eller genom kaptener och kommittéen kan ni taga för givet att jag lägger stor vikt på alla punkter, särskilt nödvändigheten av att arbeta under en »lagkommitté». Jag är övertygad om, att en sådan kommitté kommer att betyda en mera förbättrad ledning av lagens affärer i allmänhet och valet av spelare i synnerhet. Det är min uppgift att få A-laget sammansatt av de bästa spelarna; B närmast efter och så vidare ned till det lägsta laget. Man måste emellertid påminna om att lagen såsom utvalda för begynnelsematcherna icke äro av öfinitiv sammansättning utan föremål för förändringar. I sammandrag vill jag säga att med nuvarande material ha vi en ypperlig chance att skapa ett klubbrekord. Huruvida något sådant kommer till stånd beror huvudsakligen på huru mycket tankar och tid ni ägna åt er träning. Jag hoppas att ni besluta er att hålla samman igen och göra en stor och enhetlig ansträngning att skapa ett sådant rekord så att kommande generationer av Djurgården skola kunna känna sig stolta över sina »förfäder».

Mac.

Kungsholmsbor

Å Kungsholmen boende medlemmar
kunna inbetala årsavgiften å exp. å
Traneberg. Öppen 15 maj—30 sept.

EFTER SKIDLÖPNINGSSÄSONGENS SLUT

Djurgården, som i många år in-
nehaft ledareställning inom Stock-
holms skididrott, har de senaste
åren sett denna sin rangplats ho-
tad i oroväckande grad.

Folk talar om, att Djurgården
gått tillbaka sedan inte löparstaben
som förut kunnat rekryteras med
löpare från Norrland. Jag tror
emellertid inte att detta är den di-
rekta orsaken. Vi ha kanske gått
tillbaka något, men att skillnaden
mellan de ledande skidklubbarna
i huvudstaden numera är ringa el-
ler ingen, beror nog uteslutande på,
att de mindre klubbarna under
årens lopp arbetat intensivt och
målmedvetet på att komma upp i
toppen och att de nu lyckats, kan
man knappast förvåna sig över.
Förr fanns det ingen konkurrens
att tala om, utan Djurgården var
allenahärskande här, då fanns det
ingen spänning i tävlingarna, utan
utgången var i de flesta fall given
på förhand. Nu däremot är det
synnerligen svårt att tippa segra-
ren i tävlingen, möjligen kan man
nominera de tio bästa.

Vi böra vara glada över att det
numera finns konkurrens och så-
dan konkurrens att vi måste göra
vårt allra bästa för att kunna hålla
oss kvar i toppen. Vi måste nästa
säsong gå helt in för arbetet inom
vår äldsta idrottsgren och visa, att
vi kan fostra löpare inom förenin-
gen, som kunna göra sig i konkur-
rensen. Mycket beror på löparna
själva. De måste träna, träna in-
tensivt och på tävlingarna åka
med ambition och ansvarskänsla

och inte »lägga av» vid minsta
lilla motighet. Så länge man åker
finns det alltid en chans att pla-
cera sig.

Av det gamla gardet är det en-
dast gamla O. B. som varit sig
själv i år. Han har varit i en form
som aldrig förr. Hans löpningar
Saltsjöbadsdagen och i Uppsala ta-
la sitt tydliga språk. Joel däremot
har varit ojämn. Han började bra
och gjorde på träningar en del go-
da tider, men när sedan de stora
tävlingarna började var Joel totalt
borta. Han hade otur med vallnin-

gen vid ett par tävlingar, men Joel
har inte O. B:s energi, utan blir
han uppåkt, har han mycket lätt för
att tappa den så kallade »sugen».
Inte heller Albin har varit sig lik.
Ända sedan svenska mästerskapet i
budkavle, då han låg hela dagen i
Södertälje och sedan ändå startade
på kvällen, har han varit krasslig
i magen, och när magen kränglar,
är det inte mycket att göra åt sa-
ken. Gunnar Tandberg, som i fjol
gjorde många goda löpningar sär-
skilt i Djurholmsstafetten och D.
M. å 3 mil, där han som bekant
segrade, har också varit dålig i år,
vad det nu kan bero på. Däremot
har Haag, Bollner och framför
allt A. H. gjort en del uppmärksam-
made löpningar. Våra yngre löpa-
re ha även varit till sin fördel vil-
ket bådar gott för kommande sä-
song. Kontentan av den gångna
säsongen blir, att vi inte alls behöva
misströsta, utan ställa ganska stora
förhoppningar på den kommande
säsongen.

Backlöparna har däremot varit
mera lyckliga i sina förehavanden.
Visserligen gick S. M. i komb. löp-
ning ifrån oss, men detta behöver
inte tagas allt för hårt. Ovanan
vid den nya terrängen och framför
allt backen gjorde sitt till, men vi
böra se upp för Norrland. Där
finns goda löpareämnen. De ha
visserligen ännu inte den rätta sti-
len i backen, men det finns energi
och vilja att göra någonting och
när sedan stilen blir all right, då bli
de hyperfarliga. Menotti och Isak
voro med i det segrande laget om

HERMAN PAUS

I Vasastaden är

**AHLSTRÖM & NORDBERGS
TRYCKERI (Sveavägen 120)
inbetalningsställe för avgifter.**

Coup de France, där särskilt »Not-tan» gjorde en grann tävling. A. H. Nilsson vann S. M. i backe i Härnösand. D. M. i komb. gick till Vicklund i Göta och backen vanns av norrmannen Paus, vilken numera, bosatt utanför Mariefred, tävlar för Djurgården. Gamla Esse har varit mycket till sin fördel i år och segern i Saltsjöbadsdagens komb. löpning kom som en välförtjänt belöning för en god och jämn säsong. Backlöpningen vann Nisse Lind, vilken hela säsongen har hoppat synnerligen gott och framför allt långt. Nisse Sund har också varit bra, och »Fiskartorpspokalen» kom i år på hans lott. För övrigt ha våra löpare varit ute litet varstans i landsorten och alltid hedrat föreningen genom förnäma placeringar.

Våra funktionärer ha som alltid gjort ett överlägset och uppoffrande arbete och äro värda vårt varmaste tack.

—e.

Säsongens viktigaste FRAMGÅNGAR

A. H. Nilsson blev årets svenska mästare i backlöpning på skidor.

Herman Paus blev årets distriktsmästare i backlöpning på skidor.

A. H. Nilsson blev årets distriktsmästare i komb. löpning på skidor.

Sigrid Sandström blev årets distriktsmästare i 20 km. för damer.

Sigrid Sandström, Ingeborg Hedjerson och Vera Jansson blevo årets lagmästare i D.M., 20 km. för damer.

Nisse Sund tog Fiskartorpspokalen.

Esse Schumann tog Saltsjöbadspokalen.

A. H. Nilsson tog Kopparplaketten.

Mentti Jakobsson och Axel J. Isakson hjälpte till att taga Coupe de France.

I direkt anslutning till signaturs resumé över skidsäsongen och till nedanstående artikel skulle jag vilja säga ett par ord om ungdom och skididrott inom Djurgården.

Det har nog icke undgått någons uppmärksamhet, att våra argaste konkurrenter inom skidlöpningens område kommit upp till sin höga standard nästan uteslutande nedifrånifrån, genom att börja med ungdomen. De flesta farliga löparna ha icke värvats från andra föreningar utan drivits upp ur egna led och då i de allra flesta fall ur skolavdelningen.

Där ha också vi vår uppgift. Och på den bogen måste vi slå in ögonblickligen. Vi måste skapa en skidlöpande skolavdelning, om vi inte skola alldeles distanseras av flera andra klubbar.

Jag bara konstaterar detta; kommentarier äro överflödiga. Där emot icke åtgärderna, som snarare äro nödvändiga.

E. —

VAR ÄR UNGDOMEN?

Med verklig fasa ha medlemmarna gång efter annan måst konstatera, att Djurgården, åtminstone i allmän idrott, saknar ungdomsavdelning.

Den lilla klick, som nu deltagar i smärre stafettlöpningar etc., representerar ingen avdelning. Den är inte av den storlek, att man på den kan bygga ens det allra minsta lilla hopp — om Djurgårdens pånyttfödelse i allmän idrott. Den är tvärtom så liten, att man kan befara att Djurgården aldrig blir pånyttfödd inom denna idrott.

Men det är onödigt att blarra om hurudan den är. Vi måste språka med varandra ett slag om, hur vi skola ha den.

Jag har i många av de medlemsblad, som från andra föreningar skickats till oss, överallt hittat:

VÄRVA MEDLEMMAR TILL UNGDOMSAVDELNINGEN.

Jag reagerade till att börja med; ordet värva skar alltid i öronen på mig, ty jag tyckte att det stötte på gnageri från andra föreningar. Vilket det emellertid inte alls behöver vara.

Och nu kan jag inte annat än instämma i den parollen, om den går ut på att värva ungt folk till idrotten, till stärkande kroppsövningar, till friluftsliv och solbad. Och det kan ske lika bra hos Djurgården, som har egen, härlig idrottsplats, som hos vilken annan förening som helst.

VÄRVA MEDLEMMAR TILL UNGDOMSAVDELNINGEN!

Där ha Ni en stor uppgift, Ni äldre medlemmar, som nu inte äro så värst aktiva. Alltid finns på Er

arbetsplats, i Er tjänst, i samma hus, där Ni bor, i samma skola där Er förhoppningsfulla går, i Er släkt — någon ung grabb, som skulle må bra av litet idrott och medlemskap i Djurgården.

Jag vet av erfarenhet att predikningar i medlemsbladet, om att så och så skall det och det göras, alltid förklinga ohörda; det skrivna ordet har nu en gång för alla den nackdelen att det inte hörs så bra som det talade — men låt nu en gång, en enda gång, en vädjan verkligen bli hörsammad.

Allra helst i ett sådant fall som detta.

Skaffa ungdom till föreningen! Predika friluftslivets evangelium! Utgå från den texten och lär att ungdom och idrott höra absolut ihop.

Ala.

SJÖGRENS

PRISER

äro bäst
och
billigast

DROTTNING-

GATAN 80

PROMENAD MED MAC

Sedan samling skett uppe i Östra Real, där boxarringen i klubblokalen under vintern tagits i besittning som fotbollsplan var spelet redan i full gång, när under tecknad anlände, skedde avmarschen med cirka 25 morgonfriska Djurgårdare kl. 9.35 f. m.

Färden ställdes rakt över Gärdet och genom Värtaskogen. I början gick det litet trögt, ty varje större eller mindre vattenpuss kringgicks synnerligen varsamt av alla grabbarna utom av Mac, som gladeligen traskade på i smörjan, vilket exempel vi andra också skulle ha följt, om vi vetat, hur det skulle bli senare. Nåväl, sedan skogen forcerats utan annat större besvär än utplanterandet av ett par rovor, styrdes kosan i en stor båge till Fiskartorpet, där vi utförde utåa skidor mer eller mindre dödsföraktande saltmortaler. Redan nu hade väglaget börjat sätta sin prägel på oss och nu aktade sig ingen för de ställen, som kunde tänkas vilja dela med sig av sitt innehåll, utan vi travade bara rakt på i lervällingen utåt gasverket, vilket nåddes efter det vi marscherat i en vid båge åt norr, varunder vi kommit ned till Värtastranden. Men här slängdes vår väg av en smal kanal, vars is, vid företaget prov, ej ens kunde bära den allra minsta tyngd, varför viingo göra ännu en krok inåt mera civiliserade bygder, innan vi nådde »Gaset». Här noterades tiden 10.28. Den som, såsom under tecknad, här hade väntat sig ett uppehåll i lervällingsböket, blev grymt bedragen, då i stället takten ökades under Mac's osviktiga ledning. En och annan började så småningom visa trötthetssymptom och blev efter, men här gavs ingen pardon, utan det blev till att ta' igen det förlorade.

Efter en stunds tramp utspreddes det ryktet, att trampet skulle fortsättas kring Djurgården också, vid vilket meddelande flera ansikten förmörkades, men Hacko, som hittills hållit sig tämligen tyst, sken däremot upp och lyfte litet på det bakre »skörtet», under vilket dölde sig för avundsjuka kamraters blickar en pava med obestämbar innehåll. Men då vi började närma oss Gärdet, förstodo vi, att ryktet hade ljugit, och av marschen runt Djurgården blev intet, och Hacko lät dricka vara. I stället satte Mac sina disciplin i sakta lunk, vilket efter hand ökades till 1500 meters fart, under vilket lopp den gode Hacko kände sig föranlåten att utgå. Men han lyckades dock klara sig in till målet utan hjälp av

»Plunt-innehållet».

ÅRSavgifTEN

Det är tråkigt att behöva dra' det kapitlet i nummer efter nummer. Men det tycks vara absolut nödvändigt.

1922 blev ett rensningens år. Det året slopades medlemmar lass-tals. Medlems-siffran sjönk med 50 procent.

Av de som ännu äro kvar, förefaller det som om en hel del skulle vara färdiga med Djurgården i och med detta års utgång; man kan nämligen redan nu skönja var viljan att fullgöra sina skyldigheter till föreningen finns och var den inte finns.

Detta är första varningen.

Traneberg måste bli vallforsorten för medlemmar i detta avseende; expeditionschefen, Schörling, träffas där varje tisdag och fredag för avgifters kvittering och det är ingen svårighet att åka — eller gå, härlig promenad — dit ut. Snarare är det ett nöje.

Vi ha gjort ett stort undantag, när det gäller nyinskrivning av medlemmar; *ungdomar under 17 år behöva icke betala mer än 2 kr. i inträdesavgift, som samtidigt är första årets årsavgift.*

Tänk på, Ni som äro skyldiga Er årsavgift att Ni hjälper oss, som bära bekymren, att klara en hel del skulder genom Edra kronor. Det är tusentals småhål att stoppa inkomsterna i, och Ni ha i Er makt, var och en av Er, möjlighet att dra Ert strå till stacken.

E. A.

TACK!

Sent, men icke desto mindre, bedja vi få tacka alla de minnesgoda djurgårdare, som ihågkommit oss på vår bröllopsdag.

Elsa och Eric Ahlström.

REPRESENTERA ELLER ICKE

På förekommen anledning hade Ö. S. måst till föreningen på årsmötet hänskjuta en fråga av stor betydelse för en hel del medlemmar.

»Kan medlem ena söndagen representera Djurgården i skidloppning men söndagen därpå X-klubben i allmän idrott och söndagen därpå Y-klubben i boxning?»

Så ställde sig frågan.

Och man måste svara att han f. n. kan det.

Men han bör det naturligtvis icke.

Och årsmötet beslöt ge Ö. S. rätt och fastställa: *att medlem måste representera föreningen i alla de olika idrottsgrenar, som föreningen utövar.*

Ty denna halvhet får inte fortsätta, åtminstone icke i de fall, Djurgårdens Idrottsförening idkar de idrotter, representationen gäller.

Så som förhållandena förut voro kunde en god idrottsman t. ex. plocka en förening på dess bästa priser i simning, om han där deltagit i simning och en annan förening på dess bästa priser i allmän idrott, om han där deltagit i bara allmän idrott, och sedan plocka oss på våra snyggaste priser i skidloppning, om han startat för oss i denna idrottsgren.

Beslutet är nu fattat. Och väl var det!

Annars hade skett orättvisa mot alla våra föreningstroga medlemmar, som i ur och skur äro djurgårdare och aldrig ämna bli annat än djurgårdare.

Medlem må starta för Neptun eller Kappis i simning, för Stockholms Roddförening i rodd o. s. v. men är han fair bör han starta för Djurgården både i allmän idrott, boxning och hela långa raden idrotter, vi utöva.

Såvida han inte är en sådan där prisfäktare, som bara vill glupa i sig allt silver som finns. Ty då kan han gå ifrån oss helt och hållet, så först som sist.

Antingen skall medlem vara medlem — eller också inte.

Halvhet är det värsta som finns.

Ovanstående har aktualiserats de sista dagarna.

Flera fall av överträdelse ha inträffat, vilka fall Ö. S. emellertid icke velat beivra, då årsmötets beslut icke så officiellt, som det varit önskligt, kunnat meddelas.

Nu, i och med ovanstående, torde beslutet dock anses tillkännagivet, och därmed kommer givetvis Ö. S. överseende att upphöra och efterlevnad av stadgar-nas bestämmelser att fordras. Ö. S. behandlar dock alla fall med all den opartiskhet, den besitter, och begagnar tillfället erinra om, att undantag från bestämmelserna endast kan beviljas efter skriftlig hänvändelse till Ö. S.

Ala.

EXPEDITION Å TRANEBERG TISDAGAR 7-9
FREDAGAR

BOXNINGSÖVERSIKT

Vår sympatiske men trots det, bidragshungrige ärade Red. »Ala» — som, i förbigående, aldrig får några bidrag — fordrar, nu skall man se på fasingen, några kritiska rader av mig över boxningssektionens verksamhet 1922—23.

Ämnar följa anmaningen denna gång mindre motvilligt, dels för att bringa Red. pessimism på skam — han har nämligen totalt förlorat hoppet om bidrag från medlemmarnas sida — och dels för att det inte är allom givet att på fint papper i världens »flottaste» tidning redigerad av Sverges stiligaste Red. få ge sina vänner »påskrivet».

Jag fattar alltså pennan, och nu sablar och hej magsyra!

Återkom julveckan efter längre resor och fann boxningssektionen betydligt livligare än vad som skådats på de senaste åren med många yngre, goda och lovande boxare och med överraskande goda resultat från den gångna säsongens tävlingar.

Visserligen har sektionen alltid arbetat med intresse, men denna säsong voro vi hänvisade till att hålla oss framme utan proff. tränare och det är därför så mycket mer glädjande finna resultaten så stora och att intresset är i stigande.

Enligt min bestämda uppfattning måste ansvaret för just detta förhållande falla synnerligen tungt på tre styrelsemedlemmar som det är mig angeläget se till det kommer till en större allmänhets känedom så man kan se upp för dem, om inte med vördnad så, i alla fall. För det är ju

O. ANDRÉHN

Säsongens viktigaste FRAMGÅNGAR

Oscar Andréhn och Gustaf Bergman blevo årets svenska mästare i fjädervikt och lättvikt.

Rulle Johansson, Harry Wolff, Allan Nettelblatt, Gösta Lundén och Gösta Lundin blevo 1922 års juniormästare i de fem lägsta viktclasserna.

Rulle Johansson och Gustaf Bergman voro Sveriges representanter i flugvikt och lättvikt i landskampen mot Norge.

Harry Wolff, Oscar Andréhn och Gustaf Bergman voro Sveriges representanter i flugvikt, fjädervikt och lättvikt i landskampen mot Danmark.

Axel Karlsson o. Hjaln. Skoglundh invaldes i Boxningsförbundets styrelse.

Karl Sundholm och C. G. Swanberg blevo förbundets revisor resp. revisorssuppleant.

ett sabla oskick av sektionen att plocka åt sig 5 juniormästerskap och 2 mästerskap, förutom högar av mindre segrar, lämnande bara resten kvar åt hela Sverige att dela på som de komma överens om. Och jag kan försäkra, att arbetet i en Boxningssektion knappast kan anses vara en »sinekur».

Jag tar alltså mina styrelsekamrater i »Hampan», för på annat sätt går det inte få fram dem till *beskådande*.

Föreningsmästare 1923

FLUGVIKT: Harry Wolff.
BANTAMVIKT: Axel Pettersson.
FJÄDERVIKT: Oscar Andréhn.
LÄTTVIKT: Gustaf Bergman.
WELTERVIKT: Oscar Kjällander.
MELLANVIKT: Gustaf Karlsson.
TUNGVIKT: David Lindén.

Säkerligen har Ni sett Konrad Johnson, den impulsive, skönlockige men präktige »Konta», härja i lokalen; han som ser till att Ni inte inbillar Er vara fullfjädrad i ringen för tidigt; han som ideligen och på ett energiskt sätt påpekar nödvändigheten av att en Rak, en Krok eller något annat i den stilen som inte faller den stränga Herr Konta på »läppen», utföres så som det rätteligen bör göras; han som har så förfärligt lätt för att explodera men lika lätt bli god igen och som Ni inte gärna gör emot två gånger, just han som är en så tusans rivande kraft och präktig kamrat och därför gillad »skarpt» av alla inom sektionen.

Har Ni märkt att åskan tycks mullra ovanligt ofta omkring Östermalms Läroverk. Den hörs redan vid Vallhallavägen. Det är vår Franska Lasse, i prästbetyget förmodar jag Gösta Larsson. Han med den bullrande basrösten, som håller Ed i tukt och Herrans förmaning men som är som en Dadda för Er allesammans, han som ser till och sörjer för Er bekvämlighet, som ger Er små »fläskben» och uppmuntran allt som det faller sig och som dessemellan tjänstgör som säkerhetsregulator på den impulsive »Konta».

Han som tillsammans med sin högra hand, den stillsammare Rosberg utgör sektionens största arbetsmyror, »skarpt» gillade och vars arbete och punktlighet är av oerhört värde för oss alla.

Betala snarast Edra avgifter till föreningen!

Det är därför ingen överdrift att påstå de aktiva boxarnas framgångar, stora eller små, till icke ringa del måste tillskrivas deras punktliga och intresserade arbete inom sektionen, efter det föreningen som enhet blivit tillerkänd sin del som biträdd med goda materiel, lokaler och entusiasm.

Jag får således å styrelsens och å sektionens vägnar till ovan nämnda PAMPAR framföra vårt uppriktiga tack och erkännande för ett nedlagt synnerligen förtjänsfullt arbete inom sektionen under den gångna säsongen och hoppas vi, naturligtvis, alltjämt få räkna med deras värdefulla hjälp.

Av de äldre aktiva boxarne utmärkte sig särskilt Gustaf Bergman som i år blev svensk mästare i lättvikt igen, genom bravaden att slå »knock out» på fjolårsmästaren i weltervikt, den över hela Sverige kända, råstarka Berggren från H. I. F., och dessutom representerat Sverige i landskamp både mot Norge och Danmark.

Sveriges absolut bästa lättviktsboxare.

Därefter kommer Oscar Andrén, även han med en synnerligen god matchlista, svensk mästare i fjädervikt och landskampsrepresentant mot Danmark.

Andrén och Kvist från Linnéa äro Sveriges bästa fjäderviktsboxare.

Nästa säsong äro vi trygga i weltervikt genom Oscar Kjällander som efter sin nuvarande form och omlagda stil att döma blir en av de allra bästa i klassen.

Av de yngre boxorna utmärka sig särskilt Rudolf Johansson, juniormästare i flugvikt, Harry Wolff, juniormästare i

SEKTIONSSTYRELSE 1923—1924.

Ordf. O. DONALD, Hornsgatan 83.
Tel. Söder 80 90.

v. Ordf. A. KARLSSON, Högbergsgatan 18 A. Tel. 106 25.

Sekr. V. ÄNDERSSON, c/o Idrottsbladet, Tunnelgatan 3. Tel. 57 86.

Övriga: W. JOHANSSON, C. JOHNSON, W. JOHNSON (v. sekr.),
G. LARSSON (kassör),
R. ROSBERG (mat. förv.).

bantamvikt, Allan Netterblad, juniormästare i fjädervikt, Gösta Lundén, juniormästare i lättvikt, Gösta Lundin, juniormästare i weltervikt.

Rudolf Johansson representerade Sverige i landskampen mot Norge.

Harry Wolff representerade Sverige i landskampen mot Danmark.

Dessutom andra ynglingar, såsom Oscar Malmström, Evert Avén, Hugo Edmark, Axel Pettensson, Danielsson, Evert Karlsson, Eric Ericsson, Herbert Nyström, Sixten Granholm m. fl. som nästa säsong ämnar visa sina »framfötter» i — stor stil.

Om sektionsstyrelsen finnes inte mycket att säga, är till sin sammansättning som föregående år, förstärkt med Wille Andersson i I. B.

Vi ha sektionen direkt representerad i Boxningsförbundet genom Axel Karlsson.

O. Donald, ordf.

A. Karlsson, vice ordf.

W. Andersson, sekr.

K. Johansson.

G. Larsson.

Rosberg.

Waldis Johansson.

Weyn Johansson.

En synnerligen god och arbetsduglig styrelse och som det är ett nöje tillhöra.

Nu då boxningssäsongen är slut är det synnerligen önskvärt att hela sektionen söker sig ut till Traneberg och börjar med allvar intressera sig för Allm. idrottssektionens förehavanden därute.

Kom ihåg! Vi ha utmärkta banor och instruktörer där och det skulle verkligen inte skada boxningssektionen med en liten »kappe» idrottsmärken eller så, eller vad tror Ni då?

Beträffande boxning i allmänhet och föreningsliv så vore det, enl. min uppfattning, önskligt att så många som möjligt för att inte säga varenda en, borde *aktivt* intressera sig för boxning.

Men först måste finnas ett bredare kamratskap och en *verklig* klubbanda och att detta *inses* förmer än individuell jakt efter resultat.

Ty, för att få alla med och *aktivt* måste den uppfattningen och *känslan* vara allmän, att träning icke nödvändigt behöver resultera i tävlingsresultat.

All träning skall bedrivas under verklig kamratanda, absolut fri från onödig och framförallt avsiktlig hårdhet såväl som allt briljerande på andras bekostnad.

Endast under verklig tävlan skall hårdheten ta's fram, men upp i sådan tävlan skall naturligtvis ingen tillåtas gå utan god förberedelse.

Det måste bli av mer allmän uppfattning, att den, som alltid är mån att »göra» sig eller briljera som *stark* under träning, därigenom motarbetar alla försök att få boxning på en *bred* och *sund* basis, en sport som inte bör vara förbehållen endast en sektion utan borde utövas av alla medlemmar.

Om så kunde ske, bleve fortfarande sektionens uppgift den att taga vara på de som äro lämpliga och villiga för offentliga tävlingar, förutom det att de offentliga resultaten skulle snarare öka än minska, och att ingen rekrytering behövde ta's utifrån.

Vi böra så småningom komma till den klubbanda som finnes inom Englands

HARRY WOLFF

SÖDERMALMARE! Närmaste hållplats för årsavgiften
A.B. RURIK, Slussplan 63 B, 3 tr.

"DAGBLADETS"

Jag vet inte om man ska komma med ovet eller låta udda vara jämnt och hoppas på nästa år.

Djurgården sprack i år på »Dagbladets».

Med sprack menar jag då oldboys-lagets överhalning och ungdomslagets inställande.

Torbiörn har verkligen haft ett ctagsamt jobb och har all anledning att vara förbaskad på många medlemmars förbenade likgiltighet.

Jag vet hur han fått stå i. Och jag skulle för allt i världen inte ha gjort, det han har gjort.

Så mycket tråkigare var det då slutligen för honog, att inte få se åtminstone vårt seniorlag avancera litet på prislstan utan tvärtom. Men konkurrensen var, trots allt uppdykande prat om »Dagbladets» begynnande impopularitet, större än någonsin och vår tid, som förra året skulle ha räckt till 17. plats, dög nu endast som tid för 20. plats. Ett begrepp om skillnaden på fordringar får man dessutom därav, att vår bästa tid (1914) endast skulle ha givit oss 15. plats 1923 samt att vår sämsta tid, som 1919 gav oss 32. plats i år skulle ha renderat oss 49. pris.

storklubbar, till vilken vi under alla förhållanden skola sträva till; men då få vi nog lov lägga bort allt *viktig-petteri*, »magsyra» och andra störande element som ligger i den mänskliga naturen och bli *förbannat* kamratliga, där den mer skickliga intresserar sig lära den mindre utan att nödvändigtvis anse honom för en *kålrot* även om det verkar så.

Det är nu så... Nä för sjutton gubbar, nu tar den »sure» mej, när Red. får se en så'n här lång epistel.

Hälsningar

Donald.

DJURGÅRDENS

tidigare placeringar:

1913	5. plats	1.08.58.	² / ₁₀
1914	5. plats	1.07.55.	
1915	15. plats	1.11.45.	
1916	14. plats	1.10.29.	² / ₁₀
1917	20. plats	1.10.46.	
1918	Sprack laget!!!		
1919	32. plats	1.14.01.	³ / ₁₀
1920	Saknades lag!!!		
1921	23. plats	1.11.24.	³ / ₁₀
1922	17. plats	1.09.31.	² / ₁₀
1923	20. plats	1.09.06.	¹ / ₁₀

Det är kanske onödigt att slå ned på oldboys-lagets och ungdomslagets ändalykt. Faktum är nog så genant i sin enkelhet ändå utan att man skall behöva understryka det.

Kanske är det lämpligare att återigen hoppas. På ett uppvaknande någon gång. Om inte 1924, så bortåt 1930-talet. Man kan verkligen tappa sugen för mindre.

MEDLEMSBLADET

utkommer i år endast med fyra nummer, vardera å 16 sidor omfattande ett kvartals djurgårdshistoria.

Anledningen är den gamla vanliga: all sparsamhet — — —.

Denna sparsamhet har emellertid inte kunnat tvinga Ö. S. till absolut nedläggande (t. v.) av tidningen, då Ö. S. väl insett bladets stora betydelse, utan endast framvingat en, som vi hoppas tillfällig, förändrad utgivningsform.

Tidningens minskade omfång tvingar till den största koncentration. Det visar tydligt detta num-

De trettio mannar, som gjorde, vad de kunde, och som verkligen, utan att tveka, mötte upp, skola i alla fall ha ett ärligt handslag. Och Torbiörn som legat i och härjat och stått i, skall ha detsamma och hälsning och tack. Ty det har han förtjänat.

Om man synas tiderna framgår det klart och tydligt, hur djurgårdarna skött sig på olika sträckor. Och det visar sig att medan en del tydligtvis löpt alldeles utmärkt och alldeles tydligt inte sparat sig, snarare tvärtom, andra tagit det hala rätt makligt och i sin underliga uppfattning om ambition och plikt helt och hållet struntat i »laget» och kamraterna och föreningen. Och de försprång som andras ansträngningar skaffat.

*

Är det djurgårdiskt segt? Frågar Ala.

Så snart nu ledarna av lagen kalla, tveka ej ett ögonblick att gå i träning. Följ genast kallelsen, sätt inte hela det stora maskineriet på det hala genom att utebli utan slå ett slag för gamla Djurgårdens gamla ära.

Ala.

mer. Alla redogörelser måste göras korta och hållas rediga och klara, samtidigt naturligtvis så innehållsrika som möjligt.

Det är tråkigt detta naturligtvis, allra helst som vår verksamhet i all sin grandiosa livlighet och omfattning fordrar »mycken text», men nöden har som alltid ingen lag.

Jag begagnar tillfället erinra om att spalterna stå öppna för alla medlemmarna. De äro välkomna med alla bidrag, som komma att kärleksfullt behandlas. På en god fortsättning hoppas den manuskript-hungrige Redaktören.

BETALA SNARAST EDRA AVGIFTER TILL FÖRENINGEN!

B R O T T N I N G

Intresset för brottning har under denna säsong inom föreningen stegrats ganska avsevärt i det ej mindre än ett 40-tal aktiva brottare varit i livlig verksamhet. Säsongen har varit mycket arbetsam, förutom de sedvanliga klubbtävlningarna jämte distrikts- och svenska mästerskapen och Brandkårens internationella tävlingar ha intresset även räckt till för en seriematch mellan våra juniorer och Solhems idrottsförening; de senare äro en mycket trevlig bekantskap för övrigt.

Efter den sista matchen i denna senare tävling förrättades prisutdelning (som resp. föreningars brottare själva anordnat) bestående av graverade silverbägare vilka glädde pojkarna mycket.

Av 14 dylika togo våra pojkar 9 st. Vår sektion hade dessutom uppsatt en bägare till bäste oplacerade Solhemsbrottare, vilket tillföll Karl Tillberg. För övrigt förärades dess sympatiska ordförande hr Anton Hellsten vårt klubbmärke.

Ett fortsatt samarbete med Solhem till hösten är sannolikt.

Och D. M. se'n, som gav ett överskott på 135 kr.; kanske vännen Sundholm nu rent ut slutar upp att gnata på oss i fortsättningen efter denna lilla ekonomiska framgång, vilket vi för övrigt hoppas ej blir den sista.

För att återgå till brottningen kanske det kan intressera våra läsare veta att vi ha åtskilliga framtidsmän i våra led. P. Raunio, den mycket sympatiska och skötsamma bantamviktaren är redan nu framstående tekniker; brister något i krafterna men de komma säkert så småningom. Olofson och Venman äro två mycket goda fjäderviktare, vilka dock börjat brottarebanan något sent.

I lättvikt ha vi ett par utmärkta män. David Karlson och Alvar Erikson, resp. 18 och 20 år, vilka, sanna mina ord, om några år komma att gå långt. Även Henrik Svensson, framstående tekniker

Säsongens viktigaste FRAMGÅNGAR

Frithiof Svensson blev årets nordiska mästare i fjädervikt. och spräckte Spartas sex raka S. M. genom att bli svensk mästare ävenledes i fjädervikt.

Frithiof Svensson, Gotfrid Svensson, Julius Häyhä och A. Carlén blevo årets distriktmästare i resp. fjäder- och lättvikt, i mellanvikt A och B.

Einar Råberg blev åter förbundsordförande och **Gotfrid Svensson** ordinarie styrelseledamot.

Karl Sundholm blev omvald till förbundsrevisor.

(gammal i gården), läromästare f. ö. till ovannämnda Erikson, är en mycket god brottare, har dock åldern 33 år samt en lång period arbetslöshet emot sig.

I mellanvikten återfinnas förutom de gamla bataljhästarna Herm. Pettersson och Östher (dessa behöva f. ö. ej presenteras), finnen Häyhä, en utmärkt brottare, som dock visar för litet intresse för vår vackra sport (han har knappast synt till sedan D. M.), samt vår gemytlige John Carlson, en briljant brottaretyp med utmärkt humör samt mycket goda anlag; vi hoppas endast att hans Södertälje-

SEKTIONSSTYRELSE 1923—1924.

Ordf.: Axel Schörling, Arbetargatan 24.
Tel. Kungsh. 48 45.

Sekr.: Henrik Svensson, Stadshagen 21 c.
Kassör: Gotfr. Svensson, Inedalsgatan 21. Tel. Kungsh. 507 24.

Övriga: D. Karlsson, H. Pettersson och H. Östher.

vistelse ej blir för långvarig. Även E. Hult, mannen med det goda humöret, kommer säkert att gå långt, ung och stark som han är.

I B-klassen ha vi så vår nya förståga, A. Carlén, gammal brottare, stark och tekniker, ett utmärkt tillskott till Djurgårdens trupp.

Till slut några ord om vår starka polis, Ernst Lindqvist. Han har denna säsong haft en genomgående otur, först vrickat en fot, sedan utsatts för en böld i armen, vilka båda olyckor förskaffat honom sjukhusvistelse. Vi hoppas dock, att han till hösten återkommer med friska krafter och med heder representerar vår för övrigt till numerären svaga tungviktsklass.

Bröderna Svensson tar jag något vid sidan. Einar, den yngsta, numera minst lika mycket solhemsbo som djurgårdare, har under den gångna säsongen gått stadigt framåt, vilket hans tredjeplacering på Sv. Mästerskapen visar; är f. ö. instruktör för solhemmarna och har stor del i deras framgångar.

Fritjofs säsong som varit minst lika glänsande som fjolårets; behövs ej presenteras, men jag borde dock nämna, att han med Vestergrén delar äran att vara åtminstone Sveriges framgångsrikaste brottare. Gotfrid, vilken i år tävlat sparsamt, endast en gång (D. M.) ämnar dock till sommaren delta i Göteborg och man kan vara övertygad om att han i så fall placerar sig.

En särskild eloge förtjänar min gamle vän och broder stora David K. för det utomordentliga intresse han nedlagt för brottningen i sin helhet.

Som säsongen nu är så gott som avslutad vill jag passa tillfälle att å sektionsstyrelsens vägnar tacka samtliga kamrater för det utmärkta förtroende och kamratskap ni visat oss och hoppas jag att den kommande säsongen bör bli minst lika fruktbärande som den gångna såväl till föreningens som sektionens bästa.

*

EXPEDITION Å TRANEBERG TISDAGAR 7-9
FREDAGAR

Föreningsmästerskapen, som sektionen hade tänkt hålla i Cirkus i samband med boxningssektionens mästerskap, måste, på grund av de stora omkostnader en sådan tävling skulle draga samt den långt framskridna årstiden, tyvärr slopas, varför de hölls i klubblokalen.

Som lokalutrymmet där ej tillåter någon större publik, kunde tyvärr ingen reklam göras, med risk att få för trångt, varför »salongen» inte var fullsatt; de som voro där, fingo emellertid full valuta för sin 50-öring.

Tävlingarna fick följande förlopp:

BANTAMVIKT.

Den sympatiska och smidige Raunio var här tämligen säker vinnare allra helst som Einar Svensson, hans farligaste medtävlare, gick i fjädervikt. Raunio hade denna gång dock endast arbetsseger på Blomquist, som blev tvåa. Trea blev A. Nilsson, som har stora framtidsmöjligheter genom sin stora styrka.

FJÄDERVIKT.

Finalen i denna klass mellan E. Svensson och Y. Wennman emotsågs med stort intresse, alldenstund den senare under träningstävlingarna haft regelrätt fall på Svensson. Denne gick dock icke i fällan denna gång utan vann på bättre arbete. Olofson kunde tyvärr ej ställa upp, varför klassen miste en del intresse; som tredje man placerade sig N. Dahlström.

LÄTTVIKT.

Denna klass, vår för övrigt starkaste, blev denna gång en »skuffelse» genom att de bästa ej deltog: H. Svensson på grund av skada, David Karlson och Alvar Erikson på grund av »övervikt». Segrare blev därigenom N. Lundin med norrmannen Svahn på andra och skåningen Jönsson på tredje plats. Samtliga tre voro mycket jämna och duktiga.

MELLANVIKT A.

Klassen blev av utomordentligt intresse, trots att endast två man ställde upp. Dessa voro nyssnämnda Karlson och Erikson, två av våra framtidsmän.

Statistiken, som följer, avser följande tävlingar: 3 st. med Solhems Idrottsförening, Brandkärens Internationella, Distrikt- och Sv. Mästerskapen samt Nordiska dito. *Träningstävlingarna ej medtagna.*

N a m n	Klass	Tävl. antal	1 pris	2 pris	3 pris	Oplac.
Fritjof Svensson	Fjäder	4	4	—	—	—
D. Karlsson	Lätt	5	3	1	—	1
H. Östher	Mell. A.	4	3	—	1	—
P. Raunio	Bant.	5	2	2	—	1
G. Olofsson	Fjäder	5	1	1	2	1
A. Lindqvist	Tung	2	1	1	—	—
J. Blomqvist	Bant.	5	1	—	1	3
A. Carlén	Mell. B.	2	1	—	—	1
J. Häyhä	Mell. A.	1	1	—	—	—
G. Svensson	Lätt	1	1	—	—	—
J. Carlsson	Mell. A.	5	—	3	1	1
C. Hult	Mell. B.	2	—	2	—	—
A. Eriksson	Lätt	5	—	—	2	2
C. Svensson	Fjäder	3	—	—	2	—
H. Svensson	Lätt	3	—	—	2	—
S. Andersson	Bant.	3	—	—	—	2
G. Wennman	Fjäder	2	—	—	—	1

De gjorde en match, som sent skall glömmas. Karlson som i regel brukar vara den något bättre, var denna gång klart underlägsen. Erikson, som för närvarande är i »kommissen» (Kustartilleriet), tycks ha hämtat ytterligare krafter därute i den starka luften och var i glänsande kondition. Efter att fått ner Karlson i bänk, applicerade han dubbel nelson tvenne gånger på sin motståndare, den sista gången med framgång då Karlson ej hade styrka att motstå det oerhört kraftiga greppet. Endast denna match var värd entréavgiften ett par gånger om.

Föreningsmästare 1923

BANTAMVIKT: P. Raunio.
FJÄDERVIKT: E. Svensson.
LÄTTVIKT: N. Lundin.
MELLANVIKT A: A. Erikson.
MELLANVIKT B: H. Östher.

MELLANVIKT B.

I denna klass ställde E. Hult och M. Tägtström upp, utom Östher, som ägt rätt deltaga i A-klassen, men på grund av för stor viktskillnad, 75 kg. mot de övriga A-klassarnas 69 kg., föredrog att starta i B-klassen.

Östher's repertoar är ju inte precis glänsande men han äger ett tävlingshumör, som de flesta torde avundas honom. Hur som helst, han vann klassen ganska överlägset. Dock borde han ikläda sig ett mera allvarligt uppträdande på mattan. Tägtström överraskade med att regelrätt besegra Hult och fick därigenom den uppmuntran han väl är värd!

TUNGVIKT.

Denna klass måste tyvärr slopas på grund av att samtliga tungviktare äro sjukrapporterade. Lindqvist (polisen) hade vi med glädje sett som föreningsmästare, men oturen har, som förut påpekats, förföljt honom hela säsongen!

Schucke.

BETALA SNARAST EDER AVGIFT TILL FÖRENINGEN

Å R S M Ö T E T

Det är alltid stor anslutning till årsmötena i Djurgården. Medlemmarna taga det sammanträdet med det allvar, som det är värt och årets stöd inte tidigare i dessa avseenden efter.

Lokalen i Fenix var proppfull och stämningen steg, alltefter som anförandena mångfaldigades.

Såga vad man vill — Djurgårdens årsmöten äro aldrig tråkiga och döda. Det är fart och kläm över dem, och om saklighet och logik, för att inte tala om hänsyns- och måttfullhet, slängas över bord, så är det alltid omsorgen om föreningen allting går ut på. Åtminstone vill man tro, om också en del talares sist föreföllo ha andra anledning till att uppträda.

*

Styrelse- och revisionsberättelserna uppväckte i år ovanligt litet gny och vapenskrammel. Om anledningen till detta var en hänsynsfullhet mot Ö. S. som genomgått ett verkligt järnår, så kunde medlemmarna inte ha hedrat sig bättre och inte heller bättre givit Ö. S. sitt stöd. Och om anledningen till tystnaden var — att inga anmärkningar kunde framställas, så torde Ö. S. medlemmar just nu vara Djurgårdens lyckligaste medlemmar.

*

Däremot orsakade valet av Ö. S. medlemmar en smula ordbyte. Jag böjer mig lojalt för kamraskapets oskrivna lag — en av alla ideella sammanslutningars värdefullaste — och begagnar inte i tidningen *mitt* tillfälle till stortvätt så hänsynslöst som en del talare å årsmötet togo sin chans. Meddelar bara för den å årsmötet frånvarande delen djurgårdare att Sundholm, Frostell, Hemming, Torbiörn, Schörling och Ahlström blevo Ö. S. ledamöter för två år, Andrén och Ekberg för ett år samt Jonsson, H. Sundberg och Hedlund suppleanter.

*

ÖVERSTYRELSE 1923—1924

Ordf.: C. Hallberg, Linnég. 80.
Tel. 80 83.

Sekr.: E. Ahlström, Blekingegatan 13. Tel. S. 96 53.

Skattm.: K. Lundholm, Östgötagatan 34. Tel. 235 61.

Övriga: H. Andrén, (v. klubbm.)
O. Donald, E. Eckberg (v. ordf.), E. Flodell, (klubbm.), E. Hemming, A. H. Nilsson (v. matf.), A. Schörling (v. skattm.), E. Sundberg (int.), E. Torbiörn (v. sekr.), A. Åsberg (matf.).

Suppl.: C. Jonsson, H. Sundberg, A. Hedlund.

De båda gamla trotjänarna på revisorsposterna avsåde sig denna gång.

De skola ha tack, J. G. Jansson och Harald Eriksson, när de nu dragit sig tillbaka.

SVERIGESPELENS REKLAM- MÄRKEN

Med detta nummer av Djurgårdaren följer en karta reklammärken för Sveriges idrottsspel 1923 i Göteborg.

Vi uppmana alla medlemmar att använda desamma vid sin korrespondens!

Om det verkligen skulle finnas någon som inte skriver brev, som inte skriver ens det allra minsta lilla kärleksbrev eller kravbrev eller vykort — så får han vara vänlig överlämna reklammärkena till någon firma, något kontor, någon handlande eller någon person, som har idrottsintresse nog att begagna märkena vid sin korrespondens till propaganda för idrotten.

Var och en torde förstå att huvudsaken med reklammärkena är att de komma ut i allmänna marknaden. Hemma i någon låda, i kontorspulpeten — eller i papperskorgen äro de icke till den nytta, utgivandet av desamma åsyftat ernå. Göm gärna själv ett till minne av spelen men *se till att de övriga sättas på brev.*

Nyvalda blevo Bång och V. Persson med A. Karlsson och V. Andersson som suppleanter.

*

För övrigt beslöt årsmötet bifalla Ö. S. båda förslag, det ena om representationen, omnämnt på annat ställe, det andra om slopande av Tranebergsstyrelsen.

Dessutom hurrade årsmötet för den avgående Ö. S., vilket var någonting alldeles nytt. Lika nytt var det att få ett tack för arbetet under det gångna året. Det uttalade emellertid gamla ordföranden G. H. Anderson — urstyv, flott talare — på ett sätt, som gick till hjärtat.

*

Slutligen utdelades under starka applåder diplom till Menotti Jakobson, Harry Wolff och Fritjof Svensson för idrottssegrar utomlands samt meddelades att Georg Wilhelmsson, S. S. Karlsson, N. Widgren, A. Överstén, D. Karlsson, F. Rudén och E. Ekenberg erhållit föreningens hedersmärke.

*

Dessutom.

C. Hellberg omvaldes med acklamation till ordförande.

Det var nu sjuttonde gången!

Vad skall man säga om det?

Att kunna hänga i på en så ansvarsfylld post i så många år är naturligtvis storslaget, inte minst när det varit förenat med så många obehag, ekonomiska och andra, som hos oss.

Vi kunna vara glada att ha honom. Utom att han sköter klubban con amore är han behagligt kall inför svåra situationer, välgörande fri från småsinthet och höjd över partierna.

Hoppas bara, att vi få behålla honom länge än, vi behöva honom.

*

Detta är kontentan av årsmötet 1923, i många avseenden rätt märkligt, meddelad av

Sekr.

BETALA SNARAST EDER AVGIFT TILL FÖRENINGEN!

BANDY OCH ISHOCKEY

Den gångna säsongen har varit föreningens bästa på många år och frågan är väl om vi någonsin haft tre så pass goda lag på en gång.

Vårt unga A-lag har trots de tidiga utknockningarna i svenskan och distriktet haft en god säsong och kan återigen räknas till de bästa i huvudstaden. Resultat sådana som 2—2 mot Aikå, 2—3 två gånger mot Göta, 5—0 mot Södertelje Sport, 4—5 mot Stockholms komb. lag mot Uppsala samt nederlaget mot Järva i svenska mästerskapet med ett udda mål äro mycket hedrande och bevisa att laget varit att räkna med. I detta sammanhang kan även nämnas att i en match mot Linnéa i 7-mannabandylag resultatet blev oavgjort med 7 mål mot 7.

Laget har så gott som uteslutande bestått av ungt folk, endast Rubbe Allinger är till åren kommen. Det har varit sammanhållning och kamratskap i laget i år, vilket naturligtvis bidragit i allra högsta grad till de goda resultaten, och fortsätta pojkarna på samma sätt, dröjer det inte så länge förrän de äro i högsta klassen.

De flesta av pojkarna ha även spelat ishockey och därtill så bra, att de kunnat räkna sig som Sveriges bästa lag närmast efter Göta.

Björnungen Johansson har skött målvaktarplatserna i både bandy och ishockey och på ett mycket hedrande sätt. Han var även uttagen till spelen i Antwerpen om Europamästerskapet, men på grund av förbundets ekonomiska svårigheter togs en målvakt som bekant på närmare håll. Backparet Skoglund—Rydell har varit synnerligen stabilt. Skoglunds återinträde i laget efter

Säsongens viktigaste FRAMGÅNGAR

Alf Karlsson, Birger Karlsson, Erik Lindgren, Gösta Wicksell, Agge Haglund, Sven Hedblad, Fritz Karlsson, Torsten Ehn, Valter Söderman, Hugo Söderström och Gösta Lagerstedt

utgörande B-laget, vunno Pokalserien i bandy.

Oskar Lundqvist, Sixten Granholm, Torsten Andersson, Erik Nilsson, Agge Haglund, Edgar Nilsson, Ville Jansson, Helge Johansson, Evert Granholm, Ivar André och Sven Elfgrén, utgörande Juniorlaget, vunno Juniormästerskapet.

sin Frankrikevistelse, var en given förstärkning och Rydell har hela tiden spelat i övertygande form.

Halvbackstrion Kalle Kyllander, Allinger och Folke Andersson har inte alltid varit lycklig i sina förhåvanden. Kalle Kyllander liten, ettrig, Rubbe Allinger slitvargen och Folke ha alla tre väl fyllt sina platser och arbetat särdeles förtjänstfullt för laget.

Forwardskedjan däremot har varit mera framträdande och dess spel har i pressen många gånger omtalats såsom mycket gott.

Högervingen Arwe—Karlberg har spelat synnerligen vacker bandy och motsatta flygeln Heuman—Fagerberg har framträtt som pålitliga målfabrikörer.

Centermannen Sune Andersson har spelat förståndigt med god blick för spelet.

Reserven Curt Widgren har varit med några matcher som halvback. Han är litet för långsam i vändningarna på hård is, men hans

match i Södertelje på den vattenfyllda banan där var synnerligen god.

*

I ishockeylaget har förutom Björnungen medverkat till andra-placeringen i både serien och svenska mästerskapet som backar Allinger, Folke Andersson och Kyllander, som forwards Arwe, Sune och Karlberg. Av dessa var Karlberg uttagen som ordinarie och Arwe som reserv till Antwerpen, men de fingo stanna hemma av samma orsak som Björnungen.

*

Årets B-lag blev en angenäm överraskning. Nog hade vi väntat att de skulle häga med i det längsta, men att de skulle vinna pokalserien trodde vi inte. Dessa pojkar äro värda vårt erkännande för sitt energiska och framför allt optimistiska spel. De voro så gott som dödsdömda av alla då de ställde upp i finalen mot Olympia, vilka allmänt tippats som pokalvinnare, men de visste att de hade sin chans och beslöto att ågtminstone sälja sig så dyrt som möjligt. De vunno matchen efter överlägset spel. Målvakten blev skadad redan i matchens början och h. y. sattes i mål, men inte ens denna malör nedsatte humöret på pojkarna, de hade ändå matchen i sin hand.

*

Inte heller juniorerna voro vi så alldeles säkra på. De voro visserligen alla rutinerade spelare och vi visste att de kunde spela hårt, men om de skulle kunna reda sig i den skarpa konkurrensen bland vissa, isynnerhet Reymersholm och Hammar-

I SANDSTRÖMS SPORTAFFÄR Birger Jarlsgatan 23 kan årsavgiften smärtfritt betalas.

BANDY- och ISHOCKEYSÄSONGENS SIFFROR.

Lag	Dat.	Motspelare	Matcher			Summa			Mål		Summa			
			v.	o.	f.	v.	o.	f.	v.	f.	v.	f.		
A	26/11	Lidingö I. F.	Stockbysjön	1	—	—				5	2			BANDY
A	3/12	I. K. Göta	Lillsjön	—	—	1				2	3			
A	10/12	I. K. Göta	Östermalm	—	—	1				2	3			
A	17/12	A. I. K.	Östermalm	—	1	—				2	2			
A		Södertälje S. K.	Södertälje	1	—	—				5	0			
A		I. F. K., Norrköping	Norrköping	1	—	—				3	0			
A		Järva I. S.	Stadion	—	—	1				3	4			
A		I. F. K., Strängnäs	Strängnäs	—	1	—				2	2			
A		Mariebergs I. K.	Hammarby	—	—	1				3	4			
A		Stockholmskombination	Östermalm	—	—	1				4	5			
A		Örebro S. K.	Örebro	—	1	—				6	6			
A		I. F. Linnéa (sjumannabandy)	Östermalm	—	1	—	3	4	5	7	7	44	38	
B	3/11	I. K. Göta, B	Lillsjön	—	1	—				2	2			
B	10/12	I. F. Stefaniterna	Brunnsviken	1	—	—				5	1			
B	21/1	I. F. Start	Albano	1	—	—				6	0			
B	28/1	I. F. St. Erik	Östermalm	1	—	—				3	1			
B	4/2	Hammarby I. F.	Hammarby	1	—	—				6	1			
B	18/2	I. K. Mode	Östermalm	1	—	—				7	1			
B	26/2	I. F. Olympia	Östermalm	1	—	—	6	1	—	2	1	31	7	
J	26/11	Lidingö I. F.	Stockbysjön	1	—	—				4	0			
J	3/12	I. K. Göta	Lillsjön	1	—	—				7	2			
J	10/12	Kronobergs I. K.	Brunnsviken	1	—	—				9	0			
J	17/12	I. F. K., Stockholm	Brunnsviken	1	—	—				8	2			
J	24/12	Helgalundsklubben (komb. A- och jun-lag)	Årstasjön	—	1	—				3	3			
J	28/1	Stockholms B. K.	Karlberg	1	—	—				7	3			
J	4/2	Råsunda I. S.	Albano	1	—	—				5	3			
J	18/2	I. F. Linnéa	Östermalm	1	—	—				2	0			
J	26/2	Reymersholms I. K.	Reymersholm	1	—	—				3	2			
J	4/3	Hammarby I. F.	Stadion	1	—	—	9	1	—	2	0	50	15	
		Summa		29 matcher			18	6	5			125	60	
A		I. F. K., Stockholm	Stadion	—	1	—				2	2			ISHOCKEY
A		Hammarby I. F.	Hammarby	1	—	—				5	0			
A		Nacka S. K.	Stadion	1	—	—				6	3			
A		I. K. Göta	Stadion	—	—	1				4	6			
A		I. F. K., Stockholm	Stadion	1	—	—				3	0			
A		Hammarby I. F.	Stadion	1	—	—				2	0			
A		I. K. Göta	Stadion	—	—	1	4	1	2	0	3	22	14	
J	24/1	I. F. K., Stockholm	Stadion	1	—	—				8	0			
J	1/2	Hammarby I. F.	Stadion	1	—	—				6	3			
J	9/2	Mariebergs I. K.	Stadion	1	—	—				4	1			
J		I. K. Göta	Stadion	1	—	—	4	—	—	2	1	20	5	
		Summa		11 matcher			8	1	2			42	19	

STRUKEN

vid årsskiftet blir varje medlem som dess-
förrinnan underlåtit att betala sin årsavgift.
Stadgarna måste efterlevas.

Seniorer.

Klass I:

	S.	V.	O.	F.	Mål	P.
Göta	5	4	1	0	27-11	9
Djurgården	5	3	1	1	22-13	7
Hammarby	5	3	0	2	17-10	6
Kamraterna	5	2	2	1	16-13	6
Nacka	5	1	0	4	15-28	2
Linnéa	5	0	0	5	7-29	0

by skulle ha särskilt goda lag, visste vi inte. Både Reymers och Hammarby hade bra lag, men vårt var bättre. De kanske inte spelade bättre bandy, men det var energien och viljan, givetvis en hel del spelskicklighet också, som blev utslagsgivande.

De vunno även juniorserien i ishockey utan någon förlorad match.

Att vinna både fotboll, bandy och ishockeyserien är fenomenalt och bevisar, att pojkarna stått i en klass för sig. De skall ha vårt uppriktiga tack och vår lyckönskan, då de nu i år bli instoppade här och var bland de stora grabbarna.

Niwde.

Det är så gott att först som sist säga ett par ord om nästa säsong också, i bandy och ishockey.

Ville Arve, som är en mycket förnuftig man, ansåg en gång, när vi som bäst satt och frossade i betraktelser över den gångna säsongen, att en omorganisation måste ske, ju förr desto bättre, i bandy och ishockeylagen.

Och den omorganisationen, som är mycket enkel, skulle bestå däri, att bandyspelarna inte skulle spela ishockey och tvärtom.

Det är «fackmannens» omdöme. Det går kanske för en bandyspelare, att hoppa in och pucka, men det är svårt för en ishockeyspelare att helt plötsligt börja idka rätt bandyspel.

Säsongens viktigaste ISHOCKEY- FRAMGÅNGAR

Ville Arve, Sune Andersson, Ernst Karlberg, Folke Andersson, Ruben Allinger, Nils Johansson, E. Kylander
voro finalister i både
S. M. och D. M.

Ville Jansson, Agge Haglund, Erik Nilsson, Helge Johansson, Sixten Granholm, Sven Svensson, Torsten Andersson och Ivar André årets Juniormästare i ishockey.

Ville Arve, Ernst Karlberg och Nils Johansson deltog i federationsmatchen i ishockey mot Tyskland.

Följaktligen måste vi hålla oss med ett ishockeylag och ett bandylag. Jag kan inte finna annat än att det låter sig göra mycket lätt.

Ett ishockeylag ha vi redan, och det blir så pass förstärkt nästa år att ett par spelare böra gå in i bandylaget.

Och den åderlåtning på bandyspelare, som ishockeylagets sammansättning åstadkommes, den repareras genom tillgång på utmärkt material i B-laget, som får komplettera sig ur säsongens framgångsrika juniorlag, vars medlemmar, för gamla för nästa års juniorlag, någonstans måste placeras.

Ett ishockeylag bestående av Arve, Karlberg, Folke Anderson, Allinger, Björnungen-Johansson samt de två nya namnen går inte av för hackor.

Och ett bandylag med Lundqvist; Rydell, Skoglund; Wicksell, Haglund, Dempsey-Johansson; Ehn, Söderman (el. Söderström), Sune Andersson, Heuman och Fagerberg går inte heller av för hackor.

Juniorer.

Klass I:

	S.	V.	O.	F.	Mål	P.
Djurgården	4	4	0	0	18-5	8
Göta	4	2	1	1	16-11	5
Marieberg	4	2	0	2	20-14	4
Hammarby	4	1	1	2	12-14	3
Kamraterna	4	0	0	4	9-31	0

Lika litet som ett B-lag med Alf Karlsson; B. Karlsson, Granholm; Widgren, Lindgren, Hedblad; Ville Jansson, Fritz Karlsson, Evert Granholm, André och Lagerstedt.

Jag tror att om de lagen redan från första början gingo in för sina uppgifter, arbetade ihop och svetsades samman, de allra minst skulle återupprepa detta års bravad, kanske bräcka rekordet t. o. m.

Och jag tror också att lagen skulle få ut mycket mera av sina ansträngningar och sitt arbete om de arbetade var för sig och framför allt utan irriterande tanke på stilomläggning och spelomläggning.

*

För övrigt skall jag också be att få tacka herrarna.

Största aktningen har jag faktiskt för B-laget, som i sammanhållning och ansvarskänsla voro exemplariska, i energi och arbetslust på planen fullt berättigade allt beröm det fått och det pris, det vunnit.

Juniorlagets rekord — tre serie-segrar — är också god sport; förmodligen blir det ett länge oslaget rekord i Stockholms idrottshistoria.

På återseende. Kanske delvis i Antons ispalats, tänk på det.

Ala.

NILS LÖFSTRÖM,
KUNGS GATAN 19

**JUVELERARE
& GRAVÖR**

ALLMÄN IDROTT

Allm. idrottssektionens program för juni månad 1923.

Det kan inte hjälpas — men är det inte flera än jag som har det intrycket att Djurgårdens allmänna idrott inte går framåt så snabbt, som den har givna förutsättningar att göra?

Är det inte fler än undertecknad som tycka att pojkarnas resultat ha djåkligt svårt att komma över de rent medelmåttiga? För visso äro alla pojkarna och alla resultaten bättre än förr — men stå de i rimlig proportion till fordringarna 1922—1923?

*

Jag tror jag har rätt. Ynglingar som Eriksson, Svennberg, Andersson, Nilsson, Törnqvist och alla de andra ha inte funnit sin toppform, trots långa års arbete.

Och varför?

Skall jag våga säga bristande rationalitet i träningen!

Denna upptäckt är på intet sätt sensationell eller epokgörande.

Men den borde kunna leda till en förändring.

Först och främst, alla hundra allm. idrottsmännen: ut till Traneberg. Idrottsplatsen kan ta emot er nu.

Fredagen den 8 juni. 1,500 m. och spjut (b. h.)

Söndagen den 10 juni. Stav och kula. (b. h.)

Tisdagen den 12 juni. 60 m. och längd.

Fredagen den 15 juni. 1,500 m. och diskus (b. h.)

Söndagen den 17 juni. Stav och spjut (b. h.)

Tisdagen den 19 juni. 60 m. och höjd.

Fredagen den 22 juni. 1,500 m. och kula (b. h.)

Tisdagen den 26 juni. 60 m. och längd.

Fredagen den 29 juni. 1,500 m. och diskus (b. h.)

Tisdagen den 3 juli. 60 m. och höjd.

Ovanstående tävlingar ingå i olika serier efter följande beräkning:

Vinnare av *löpning 60 m.* blir den, vars två bästa *plats-siffror* tillsammans äro lägst. Vid lika poäng avgör tredje plats-siffran.

Vinnare av *löpning 1,500 m.* blir den, vars två bästa *tider* tillsammans äro lägst. Vid lika tid avgör tredje tiden.

Vinnare av *hopp* blir den, vars bästa resultat (ett av varje) i längd, höjd och stav enl. 10-kampstabellen ge högsta poängsiffra.

Vinnare av *kast* blir den, vars bästa resultat (ett av varje) i kula, spjut och diskus enl. 10-kampstabellen ge högsta poängsiffra.

Samtidigt med dessa tävlingar, som äro seniortävlingar, anordnas liknande serietävlingar för skolavdelningen (född 1906 el. senare), med undantag för 1500-meters-serien.

Samtliga tävlingar försiggå å Traneberg, å vardagarna med början kl. 7 e. m., å söndagarna med början kl. 10 f. m.

Lediga funktionärer äro hjärtligt välkomna, då alla kunna beredas tillfälle till sysselsättning; den ordinarie staben är f. ö. för liten för att räcka.

Dessa tävlingar äro utmärkta tillfällen för avläggande av prov för idrottsmärket; till deltagande inbjudas f. ö. alla djurgårdare, oldboys såväl som seniorer, juniorer såväl som märkeslöpare.

SEKTIONSSTYRELSEN.

Sedan: ut till Traneberg alla gamla funktionärer. Sedan nu Åsberg krypit in i lumpen är det bara Torbiörn kvar, och han skulle vara hjärteglad av en gubben Nordbergs säkra assistens etc.

Sedan: träna.

Där ligger tyngdpunkten. Och där tiger jag också. Jag begriper inte den punkten. Men det gör Torbiörn. Som nu tänker ordna det härligt där ute (se vidst. program).

OCH DET BEGRIPER MARTIN JANSSON.

Som enl. brev från Idrottsförbundet skall hälsa på Djurgården i dess eget hem, någon gång då och då.

Det gäller att passa på, pojkar, sommaren är kort. Tag vara på tiden. Och gör Djurgården litet glädje även i allm. idrott.

Försök att ligga i så att min gamla plan om »Djurgårdens egna mästerskapstävlingar på Tranberg» kan bli den stora fest, jag hoppats.

A—m.

Glöm ej avgifterna!

SPORTPRISER — HEDERSGÅVOR — RINGAR M. M.

Juvelerare H. KARELFELT, Regeringsgatan 10, Stockholm

Allm. Tel. 237 39.

Telegramadress: »Guldkomp».

Rikstel. 223 82.

BRÖDERNA JOHANSONS
BOKTRYCKERI

POLHEMSGATAN 22 = Tel. Kh. 35 89

AKTIEBOLAGET KLICHÉ
GRAFISK ANSTALT

NORRLANDSGATAN 13 = Tel. 61 32

Mattor & Gardiner

Sveavägen 45 = Hörnet av Tegnérsg.
Riks Tel. 151 09 = Allm. Tel. 151 11

Alla Djurgårdare erhålla rabatt.

N. A. Hedjerson

Glasmästare = Tavelramsfabrik
Tyska Stallplan 1 = Svartmångatan 24
Allm. Tel. 27 33 = Riks Tel. 35 36

TILLVERKAR SPEGLAR
LEVERERAR BORDSSKIVOR AV GLAS
UTFÖR GLASINSÄTTNINGAR
FÖNSTERPUTSNING O. D.

Filial och Bostad:
Saltsjöbaden = Riks och Allm. Saltsjöbaden 1 29

Hallbergs Guldsmeds A. B.

DROTTNINGGATAN 6

Kungl. Hovjuvelerare
IDROTTSPRISER

Sandströms Sportaffär

BIRGER JARLSGATAN 23

är bästa inköpskälla för
IDROTTSMATERIAL

SÖDERBERGS

Café & Conditori A. B.

BIRGER JARLSGATAN 3

där träffas alla Djurgårdare!

Romagnol konserterar.

Boësens

Fotografiska Magasin

GREVTUREGATAN 1

*Framkallar, Kopierar och Förstorar
billigt.*